tractũ. Uel est ꝯuentio vnius ꝑsone ad aliã ꝑueniens ex
parẽtela. ⁊ dr̃ consanguinitas quasi sanguis vnitas.
¶ Cõseruator est iudex datus ad defendendũ aliquos cõ
tra manifestas iniurias: iudiciali indagine non vtens: de
offi. deleg. cap. statuimus. libro. vi. Et sunt nisi episcopi vl'
eorum superiores: abbates: vel dignitates: aut personat⁹
in cathedralibus ecclesijs obtinentes. de offi. deleg. cap.
vltimo. libro. vi. vbi ponitur differentia inter conseruato
rem ⁊ delegatum.
¶ Cõsensu dr̃ obligatio ꝯbi velut, i emptõe: locatõe: cõdu/
ctione: ꝑmutatõe: mandati: ꝓ socio ⁊ silibus. In qbus dr̃
ꝙ ideo obligatio ꝯtrahitur consensu: q² absqꝫ eo ꝙ res in
ꝑsenti datur hinc inde nascitur obligatio ⁊ erit actio vti/
lis ⁊ efficax ad agendum.
¶ Complexus vel copulatio dr̃ pluriũ ĩ idẽ in vnitate ser
monis cõiunctio. Et fit ab homine vel a lege. Ab hoĩe fit
tripl'r. vt. l. triplici. ff. de ver. signi. Naꝫ aut est complexus
vel copulatio noĩum tm̃. s. verbis: quando vnũ nomẽ seq
tur aliud ĩmediate cum copula vel sine. verbi gratia. Di/
cendo. Titio ⁊ Seio lego fundũ pro equis portionibus. l.
re coniũcti. ꝑmo responso. ff. de leg. iij. ibi isti non sũt recõ
iuncti sed verbis tantũ q² vnũ seqtur aliud ĩmediate cuꝫ
copula: ⁊ idẽ esset si sine copula: q² tunc ĩtelligitur. l. tripli
ci preallega. in. §. fide. Aut scdõ rem tm̃ quãdo ꝑ rem tan
tũ fit complexus: vt Titio lego fundũ: ⁊ eundem funduꝫ
Meuio lego. l. ꝑallegata re cõiuncti. ĩ ꝑncipio. Aut tertio
re ⁊ verbis simul complectendo res ⁊ nomina. vt Titio ⁊
Seio lego fundũ Sempronij: vbi titi⁹ ⁊ seius sunt coniũ
cti verbis ꝓpter verbũ complexũ. ⁊ re: q² eadẽ re copulant̃
Et sic ꝙ testator censet̃ cuilibet in solidũ legasse eam reꝫ.
ꝓbatur in. §. si eadẽ res. isti. de lega. Et ex complexu ꝑdi
ctis modis facto habet̃ hec differentia. q² ex complexu
re tãtũ vel re ⁊ verbis si vnus coniunctoꝝ deficit vel q² re
pudiat vel alias non admittit̃ in perpetuũ: vel ĩterĩ. alter
in totũ admittit̃ iure suo nõ accrescẽdi. l. si separatim. ff.
de condi. ⁊ dem. Nã non põt partẽ agnoscere ⁊ parteꝫ re
pudiare. l. neminẽ. ff. de lega. ij. ⁊. l. vnica. §. sin aũt ad ðfi/
cientis personã. C. de cadu. tol. ⁊ res ĩ solidũ cuiqꝫ assigna
tur. d. l. vnica. §. si vero. Sed in coniũctis verbis tantũ si
vnus coniũctorũ repudiat vel alias deficit alter admitti/
tur ad partẽ deficiẽtis iure accrescẽdi. Et cuꝫ onere ĩposi
to socio deficiẽti. vt. l. plane. §. si cõiunctim. ff. de lega. i. ⁊
. l. vnica. §. ne aũt hoc. de cadu. tol. ꝑa!. Itẽ si socius ĩterim
nõ admittit̃: sed spes ẽ ꝙ admittat̃: alter ĩteriꝫ ad hãc par
tem non admittit̃. l. si duob⁹. in ꝑn. ff. de leg. i. Sunt ⁊ alie
differentie ex cõplexu vel coniunctõe ꝑuenientes de qui
bus in tractatu. de verbo. sig. qui ĩcipit. Uerbuꝫ. Finaliter
ergo cõplexus vel cõiunctio significat diuersimode scdõm
quod sunt cõiungendi modi vel ꝙ ius aliud significatum
significare declarat.
¶ Cõiunctio aũt legalis dicitur que lege inducitur ⁊ signi
ficat id qð ipsa lex vel alia ex suis vel alterius legis aut ver
bis aut aliter quocũqꝫ mõ significare debeat.
¶ Cõtract⁹ est duoꝝ vel pluriũ in idẽ ꝯsensus. Et ponitur
qñqꝫ ꝓ omni pacto cõuentõe vel quasi ꝯtractu: vt si quis
gessit alterius negocia vel tutelã. De hoc vide Archidia.
in. §. ꝯtrahentes. c. romana. de foro cõpetenti. li. vi. in glo.
verbi mitis. Ideoqꝫ dicimus ꝙ paciscẽdo diuersas ĩ vnuꝫ
trahimus voluntates: vnde emptões. ꝯductiones: ⁊ simi
lia ꝯtractus dicimus que nomina obligationis ex contra
ctu nascuntur. Et nota ꝙ etiã alique obligationes dicunt̃
oriri ex quasi cõtractu: in qbus fingitur tacite consensus
ĩtercessisse: dato ꝙ nõ ĩtercesserit expresse vtpote. Heres
adeundo hereditatẽ obligat̃ creditorib⁹ hereditarijs: le/
gatarijs. ⁊ in pluribus alijs casibus de qb⁹ ĩfra.

¶ Cõtrahẽda emptio ꝯa aço. e. ti. ꝯtrahit̃ solo ꝯsensu.
¶ Cõtract⁹ etiã ẽ nomẽ iuris qñ nascit̃ obligatio: ⁊ est no/
mẽ facti qñ nõ nascit̃ obligatio. l. labeo. §. ꝯtũ. ff. de ver/
bo. signi. ⁊ ibi per Bartolũ: sicut in sili dicim⁹ de testamẽ
to. l. tabulaꝝ. ff. queãdmodũ testa. aper. Et ꝯm alios ĩ au/
ctentica sacramenta pubeꝝ. C. si aduersus vendi. Et ĩ suo
generali noĩe cõtractus ꝓlatus ꝯtinet tã ĩnominatos qꝫ
nomiatos ꝯtractus: vt est glo. super verbo. in suo nomine
in. l. ĩtelligẽtiũ. ff. de pactis. Et hoc valꝫ pro statutis. Bal.
notat triplicẽ esse contractũ. s. ꝓpriũ: ĩproprĩũ. ⁊ ĩproprij s
simum. Primus est quando vltro citroqꝫ idest hĩc ĩde ex
vtraqꝫ parte oritur obligatio. §. contractũ in. l. labeo: ꝑal/
le. vt in emptione: locatione. Secundus. s. improprius est
qñ solum vna pars obligat̃: vt ĩ donatione solũ donãs ad
tradendũ: ⁊ aliquãdo de euictiõe. vt nota. l. aristo. ff. ð do/
na. cau. mor. ⁊ in mutuo solũmodo recipiens obligat̃ ad
tãtũdẽ restituẽdũ. ff. si cer. peta. l. ij. Et in stipulatione qñ
solũmodo vna pars obligatur. nam tũc nõ est ꝓprie cõtra
ctus. ⁊ ita ĩtelligit̃ glo. ĩsti. de diui. stipu. §. conuentionales
que est super verbo ꝯtrahendaꝝ. Terti⁹. s. ĩproprijssimus
est quãdo ex nulla ꝑte orit̃ obligatio: sed potius dissoluit̃
obligatio facta. vt est trãsactio facta nudo pacto ex q̃ nõ
agitur an cõplemẽtũ ꝯditõis. de hoc salicetus ĩ. l. siue apõ
acta. C. de transac. vt etiã est liberatio ꝑ acceptilationem.
ĩsti. qui mo. tol. obli. §. i. ⁊ in. l. vbi pactũ. C. de transac. per
bar. Et ergo si statutũ facit mẽtionẽ de contractu. ĩtelligi
tur de ꝓprio tãtũ: q² verba statutorũ sunt prope ĩtelligen
da. l. i. §. si igit̃ qui nauẽ. ff. de exerci. acti. nisi diceret oẽm
ꝯctum vt in glo. §. cõtractum. ꝑalle. Iteꝫ ꝯtractus appel/
latione ĩtelligit̃ de validis nõ de ĩualidis: vt in auc̃. sacrã
puberũ ꝑalle. ⁊ continetur instrumentum. ff. de duo. re. l.
eadem. Item continetur donatio. C. qð me. cau. l. si dona
tionem. Et generaliter omne illud ex quo nascitur obli/
gatio appellatione contractus intelligitur. l. si ab eo. ff. ð
lega. ij.
¶ Cõtumax. a cõtẽnendo dr̃. Et ꝯm Isi. est q cõparere dꝫ
ĩ iudicio ⁊ nõ ꝯparet. Et dr̃ qñqꝫ vere qñqꝫ ficte vel ꝑsum
ptiue. Uere ꝯtumax dr̃ q expresse dicit iudici vel eius ser
uiẽti. s. nũcio ipm̃ citanti ꝙ nõ comparebit corã ipso: vel
q dum cõparet illicẽtiat⁹ recedit. Ficte vero ꝯtumax ẽ q
citat̃ nõ tamẽ venit vel latitat: aut fac̃ ꝙ citatio ad ipsum
ñ veniat aut eũ nõ appꝑhẽdat. vl' q vocẽ iudicis audire ne
gligit. Sꝫ isto vltimo casu poti⁹ dr̃ vẽ ꝯtumax.
¶ Cõtumacia ẽ erga iudicẽ vel ꝑlatũ cõmissa ĩobediẽtia.
Et ẽ multiplex. Aliqñ. n. ꝯmittit̃ ĩ nõ veniẽdo. Aliquãdo
ĩ nõ rñdẽdo. Aliqñ ĩ latẽdo: absẽtãdo: vel ꝓcurãdo ne ad
citatũ veniat citatio. Aliquãdo ĩ nõ restituẽdo. Aliquãdo
ĩ nõ emẽdãdo delictũ. Aliqñ ĩ nõ exhibẽdo. vide goffre.
de sen. exco. §. excõicatio fieri habet. in sũ. ⁊ guil. in spe. ti.
de cõtuma. §. i. vsi. ⁊ nota. vbi distĩguit duplicẽ ꝯtumaciã
Primo. s. verã ⁊ ꝑsumptã. Scdõ triplicẽ. s. veram: euidẽ/
tem ⁊ ꝑsumptaꝫ. vt in glo. nota. in clem. vnica. de do. ⁊ cõ
tu. que est glo. fi. ⁊ per inno. in. c. querela. de procura. Bar
in. l. fi. ff. de integ. restit. ⁊ in. l. ex consensu. §. ij. ff. de appe.
Cy. ⁊ pe. post iaco. de butri. in. l. properandum. §. si autem
reus. C. de. iudi.
¶ Cõtinue ⁊ ꝯtinuo non semꝑ notat id qð statim: sed recĩ
pit ĩteruallũ. ff. de vbo. obli. l. stipulatus sũ. ff. de solut. l. ti
tia. xvi. q. voluim⁹. ⁊ per bar. ĩ. l. celsus. ff. ð usucap. vbi ꝓba/
tis extremis ꝓbat̃ mediũ. Etiã qualr̃ cõtinue ĩtelligitur
ponit bar. in. l. si qs ita. ff. de condi. ⁊ demõ. nã q tenet̃ cuꝫ
aliquo continue morari non tenet̃ quolꝫ momẽto cuꝫ eo
morari. Facit hoc ad questionẽ si testes ðbeãt ꝓbare ꝙ
titius decem annis continue possedit fũduꝫ. sufficit depo
nere ꝙ viderunt eũ oĩ anno colligere fruct⁹ vel arare ⁊c.

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0040
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg Ministerium für Wissenschaft, Forschung und Kunst